

GI ESM ĖS DIDIESIEMS

1. Didysis T Ėve
2. Didžioji Motina
3. Dievuli T Ėvuli
4. Didžioji Deive
5. Perk ūne
6. Gabija
7. O Švenčiausioji
8. Didysis T Ėve (Naktis)
9. Aisčių Dvasia
10. Šventieji aisčių garsai
11. Atnešta V ėjo

Sveiki,

D ěkoju, kad įsigijote šį leidinį.

2022 metų rudenį v ėjas atneš ė mintį, kad maldos Didiesiems, užrašytos Audron ės ir Petro Ilgevičių knygel ėje „Malda“, gali tapti giesm ėmis. Akimirka po akimirkos, diena po dienos gim ė muzika. Ilg ū kasdieni ū kelioni ū metu, suskambusios giesm ės tapo atgaiva man pačiam. Giedant kelias tarsi sutrump ėdavo ir įgaudavo naują, daug gilesn ė prasm ė. Pasikraudavau tolesnei dienai, ar nurimdavau po audr ū. Tada at ėjo mintis, muzikoje prasiskleidusias maldas įrašyti. T ū patį rudenį giesm ė „Didžiajam T Ėvui“ įgavo įrašo form ū.

Pritarus ir palaiminus Audronei Ilgevičienei, kibau į darbus. Panorau giesm ėmis pasidalinti, kad įprasminčiau savo ir palengvinčiau, papuoščiau J ūs ū vingiuot ū gyvenimo keli ū.

Po met ū k ūrybini ū darb ū studijoje – tas laikotarpis man buvo tarsi dvasin ė praktika, meditacija – dalinam ės aisčių giesm ėmis. Skamba taip kaip jas išgirdau, taip kaip b ūčiau giedojęs neatmenamais laikais. Kitam laikui at ėjus, gal giedosiu kitaip. Dabar – čia, kviečiu prisijungti giedoti kartu.

Visos giesmės įrašytos pritariant penkiastygėmis kanklėmis. Jas gaminome kartu su tėčiu Vladu Chockevičiumi, pagal 1854 m. kanklių modelį.

Kodėl kanklės? Archeologiniai ir istoriniai duomenys apie senąsias kankles Lietuvoje yra kuklūs, kelių šimtų metų senumo. Galima numanyti, remiantis kaimyninių kraštų patirtimi, kad šis instrumentas mūsų kraštuose skambėjo daug seniau. Senovėje kanklėmis skambindavo tik vyrai. Skambino ne kiekvienas. Pagal rašytinius šaltinius kankliavo temstant, vakarais tik sau. Darau išvadas, kad instrumentas turėjo ir maginę, religinę reikšmę. Kanklininkai, mano manymu, galėjo būti žyniai, kriviai, vaidilos, vėliau jų vaikaičiai. Teigiama, kad kanklės primena luoto, nešančio į anapusinį pasaulį, ar karsto formą. Ryšys su dvasių pasauliu manau suteikia instrumentui ir jo garsui daug gilesnę sakralinę prasmę.

Viršelyje naudojamas simbolis yra interpretacija ženklo, įvardinto kaip „Vyriausiasis žynys“, knygoje „Aisčių dvasinės tapatybės beiėškant“ II tome. Simbolį kuriant rėmiausi senąja aisčių simbolika. Žirgeliai teikiantys apsaugą, virš kurių Danguje auga gyvybės medis. Apačioje žvaigždynas Šienpjoviai – nuo seno reikšmingas mūsų senoliams. Du žirgeliai – du pradai. Tarsi aisčių knygoje aprašytas dvigalvis erelis, Tėvo – Motinos ženklas.

Šiame albume kiekviena giesmė savita. Vienos budinančios, kitos – raminančios. Visa tai išgirsite panirę į garsų tėkmę, garsų upę, kurią pavadinau „Giesmės Didiesiems“.

Giesmėje „Didysis Tėve“, stengiausi išlaikyti Petro Ilgevičiaus maldos įrašė girdėtą ritmą ir akcentus.

Didžiajai Motinai giesmėse siekiau išlaikyti ramybę, šilumą. Įkvėpimo kūrybai ieškojau ir kituose kraštuose. Pažinti Motinos Deivės švelnumą mano kelias vedė ne tik per Lietuvą, Prūsiją, bet ir Kiprą.

„Dievuli Tėvuli“ yra giesmė Praamžiui, Pradžiapaciui, Didžiajam Tėvui kūrėjui.

Apie Perkūną ir Gabiją daug pasakoti nereikia. Tai yra mūsų gyvasties, esaties dalis.

„O Švenčiausioji“ suskambo pritaikius vieną seniausių, o gal ir seniausią pasaulyje žinomą užrašytą giesmės melodiją. Giesmė „Hurrian Hymn no.6“ prieš 3400 metų buvo skirta deivei Nikkal. Tai deivė garbinta Artimuosiuose Rytuose, į vakarus nuo Mesopotamijos. Jos vardas minimas jau 6000 metų pr. Kr. Deivė Nikkal buvo Dangaus Saulės Dievo Motina.

Didžioji Aisčių Dvasia yra tai, kas mus veda, saugo, globoja. Ji vedė mūsų tautos, čia atėjusios iš pietų, didvyrius. Taip pat įkvėpė, palaikė mūsų karžygius, kūrėjus visais laikais istorijos kryžkelėse. Jų sukurta ir surinkta dvasios jėga niekur nedingo. Ji – yra. Atsiverkime, kad pripildytų didiems darbams, mūsų šaliai ir pasauliui.

„Šventieji aisčių garsai“ įrašyti taip, kaip mane mokė Audronė Ilgevičienė, taip kaip supratau. Aisčiai saulei tekant, pasitikdami dieną juos giedojo, budindami pasaulį. Giedojo ir vakare lydėdami saulę, dėkodami už būtį. Jie žinojo, kodėl tai daro, mes – pamiršome. Giedokime tam, kad prisimintume. Tai sujungs mus su protėviais, su jų dvasios jėga.

„Atnešta Vėjo“ pradėjau kurti 2019 m. Tuomet daina suskambo kita forma, pritariant akustine gitara. Vėliau šiai dainai suteikiau naują spalvą, pritaikiau mums artimesnį instrumentą – kankles. Žodžius sugiedojo vedlio Aisčio bendražygis Dainius, minimas Audronės Ilgevičienės knygoje „Sakmė apie aisčius“. Man beliko suteikti muzikinę formą, kad galėčiau giedoti kartu.

Dainos vaizdo klipas buvo nufilmuotas 2023 metų pavasarį, žygio „Aisčių keliais“ metu. Nufilmuota senosiose aisčių, prūsų Pamedės žemėse Vyslos žemupyje.

Skambinkime kanklėmis, giedokime! Tai mus sujungs, sustiprins, plačiau atmerks akis. Padės pajusti būtį esančią aplink, esančią mumyse. Giesmės palies šaknis, kad tvirčiau stovėdami ant Žemės, lengviau pasiektume Dangų!

Skambėkime!

Jonas Chockevičius

Muzika ir atlikimas
Jonas Chockevičius

Žodžiai
Petras Ilgevičius, Audronė Ilgevičienė
Jrašyta 2022 m. – 2023 m.

Dizainas
Vaidas Plytnikas, Živilė Sinkevičiūtė

Simbolis
Jonas Chockevičius

Nuotrauka
Kornelija Krasilnikovaitė

Vaizdo klipo autoriai
Kristina Norbutienė, Edvinas Norbutas

fb.me/JonasChockevicius
ig.me/Jonas_Cho

Turinys

WAV aplanke
Aukštos kokybės garso įrašai

MP3 aplanke
Mažos apimties garso įrašai

Vaizdo klipas
„Atnešta Vėjo“

Leidinio aprašas
Autoriaus žodis

Visos teisės saugomos.
© Jonas Chockevičius
© Audronė Ilgevičienė

